

cel al „sfârșitului lumii”, ci ca o problemă radicală adresată fiecărei conștiințe umane: *viața mea își dobândește ea sensul pornind de la moartea lui Isus și de la „trecerea din această lume la Tatăl”? Și, legat de această întrebare fundamentală ne putem întreba și dacă sunt eu capabil să discern semnele timpurilor? Cu alte cuvinte: pornind de la oricare eveniment al vieții care ne amenință sau ne ridică semne de întrebare, privirea noastră de credință percepe ea prezența Tatălui și exigența absolută a iubirii sale în viețile noastre?*

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 17-24 noiembrie 2024

17	D	DUMINICA A XXXIII-A D.P.A.; Ss. Elisabeta a Ungariei, clg.; Florin, pr.
18	L	Sfințirea Bazilicilor „Sf. Petru” și „Sf. Paul” **
19	M	Sf. Abdia, profet
20	M	Ss. Dasius din Durostorum, m. *; Grigore Decapolitul; Edmund, rege
21	J	Prezentarea la Templu a Sf. Fc. Maria **
22	V	Sf. Cecilia, fc. m. **
23	S	Ss. Clement I, pp. m. *; Columban, abate *; Lucreția, m.
24	D	DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS, REGELE UNIVERSULUI; Ss. Martiri din Vietnam

Gândul săptămânii

“Nimic nu este mai onorabil decât să fii deținut pentru cauza lui Isus Cristos. Închisoarea aceasta era sfântă, iar noi nici nu bănuiam.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

**17 noiembrie 2024 • DUMINICA A XXXIII-A D.P.A. • Ss.
Elisabeta a Ungariei, clg.; Florin, pr.**

LECTURA I

**În acel timp va fi salvat
poporul tău.**

*Citire din cartea profetului Daniel
12,1-3*

În acel timp, se va ridica Mihael, marele conducător care stă peste fiii poporului tău. Va fi un timp de strămtorare cum nu a mai fost de când există un popor și până în acel timp. În acel timp, va fi salvat poporul tău, oricine va fi găsit scris în carte. Mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi: unii pentru viața veșnică, iar alții pentru ocară și dezgustul veșnic. Cei pricepuți vor străluci ca strălucirea firmamentului și cei care i-au făcut pe mulți să fie drepti, ca stelele în veci și pentru totdeauna.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 15(16),5 și 8.9-10.11 (R.: 1)

**R.: Păzește-mă, Dumnezeule,
pentru că îmi caut refugiu în
tine!**

Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sorți, tu ești acela care ai în mână soarta mea.

Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul;
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin. **R.**

De aceea, inima mea se bucură și sufletul meu tresaltă de bucurie; ba chiar și trupul meu se va odihni în siguranță,
deoarece nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților,
nici nu vei îngădui ca cel credincios al tău să vadă putrezirea. **R.**

Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții;
în fața ta sunt bucurii depline și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

LECTURA A II-A

El, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

Citire din Scrisoarea către Evrei 10,11-14.18

Fraților, pe când orice preot stă în picioare pentru a aduce cult în fiecare zi și a oferi de multe ori aceleași jertfe, care nu pot nicidecum să înlăture păcatele, el, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți. Or, unde este iertarea acestora, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcate.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Lc 21,36ac

(Aleluia) Vegheați în orice moment și rugați-vă, ca să stați în picioare în fața Fiului Omului! (Aleluia)

EVANGHELIA

Va aduna pe toți aleșii săi din cele patru vânturi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 13,24-32

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: “În zilele acelea, după acea nenorocire, soarele se va întuneca, iar luna nu-și va mai da strălucirea ei; stelele vor cădea de pe cer, iar puterile cerului se vor zgudui. Atunci îl vor vedea pe «Fiul Omului venind pe nori» cu putere mare și glorie. Atunci va trimite îngerii și va aduna pe toți aleșii săi din cele patru vânturi, de la capătul pământului până la capătul cerului. Învățați de la smochin parabola: când mlădița devine deja fragedă și dau frunzele, știți că vara este aproape. La fel și voi, când veți vedea că se împlinesc acestea, să știți că este aproape, la ușă. Adevăr vă spun că nu va trece această generație până nu se vor împlini toate acestea! Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece. Cât despre ziua și ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii în cer, nici Fiul, ci doar Tatăl”.

Cuvântul Domnului

(...) *Cerul și pământul vor trece dar cuvintele mele nu vor trece. Cât privește ziua și ceasul acela, nimeni nu le cunoaște, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl (Mc 13,24-32).*

Episodul propus spre meditare în această a XXXIII-a duminică, penultima, de peste an, conține secțiunea a cincea a Evangheliei Sfântului Marcu, secțiune în

care Isus, după ce a intrat în Ierusalim ca Mesia, a ținut să anunțe și locuitorilor capitalei politice și religioase a poporului ales vestea cea bună a mântuirii, și aceasta în ciuda șicanelor autorităților celor mai de seamă (v. Mc 12,35-44). Capitolul 13 ni-l prezintă pe Isus în afara cetății care l-a refuzat, undeva pe muntele Măslinilor privind la construcțiile splendide, îndeosebi cele ale Templului, cărora le prevestește ruina, iar locuitorilor, judecata. Impresionați de aceste preziceri, ucenicii îi adresează o dublă întrebare: când? și care va fi semnul?, iar Isus le răspunde indicând mai întâi semnul (v. 5-27) și apoi momentul (v. 33-37). Retroactiv privind, am putea crede că „ziua Domnului” anunțată de Isus Cristos ar coincide cu momentul cuceririi Ierusalimului de către armatele romane (în anul 70 d.C.). În realitate, Evenimentul la care se referă Sfântul Marcu este cel prin care orice om se vede interpelat: moartea Mântuitorului, care dă un sens nou istoriei umanității. Acest eveniment se înscrie în timp, de vreme ce poate fi datat (foarte probabil 7 aprilie 30 d.C.). Numai în acest fel poate fi explicată iminența descrisă în versetul 29. În același timp,

Evenimentul de răscruce depășește istoria și exprimă apariția lui Dumnezeu în viața umanității. Numai în acest fel pot fi explicate îndemnulurile presărate de-a lungul întregului capitol, îndemnuri care reliefează urgența interpelării care, în definitiv, îl privește pe fiecare om: toți vom fi judecați asupra sensului pe care îl dăm morții Domnului, moarte care dă o nouă semnificație morții noastre. Sfârșitul lumii se află întotdeauna la ușile noastre: noi îl putem întrezări în orice eveniment catastrofic precum și în orice amenințare cu moartea, dar, pentru aceasta, e absolut necesară privirea lui Isus care înfruntă prin moartea lui, moartea umană.

Așadar, în acest pasaj este vorba de cu totul altceva decât de prezicerea distrugerii unei cetăți. În el ni se prezintă iminența unei orânduiri noi anunțată de Isus și care o înlocuiește pe cea veche, o orânduire care va apărea pe pământ ca un ferment care tulbură totul, dar care este, în același timp, o promisiune de speranță întrucât anunță învierea. De aceea, discursul lui Isus nu trebuie perceput ca o frescă realistă ce descrie un spectacol grandios și înspăimântător,